

لێكۆڵینهوهیهکی فقهی

سهبارەت به پۆژووی مانگی شهعبان

[کوردی – کوردی – kurdish]

ئامادهکردنی : مامۆستا عبدالله صادق

پیداچونهوهی : پشتیوان سابیر عزیز

۲۰۰۹ - ۱۴۳۰

islamhouse.com

(دراسة فقهية حول صيام شهر شعبان)

« باللغة الكوردية »

إعداد : عبد الله صادق

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

٢٠٠٩ - ١٤٣٠

islamhouse.com

لیکۆلینه وه یه کی فقهی

سه بارهت به پۆژووی مانگی شهعبان

الحمد لله والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم .

خۆشهویستان لهم ووتاره ماندا بابه تیکی گرنگتان بۆ دهخهینه پروو، سه بارهت به پۆژووگرتن له مانگی شهعباندا، وه به پیتی توانا ههولدهدهین سه رجهم ئه وه فهرموودانه بخهینه پروو كه له م بارهیه وه هاتوون، پاشان ههلهدهسین به لیکۆلینه وه وه له سهنگاندن خستنه پرووی ووتهی زانایان لهم بارهیه وه به یارمهتی خوای گهوره وبالهدهست :

ئایا دروسته بۆ موسلمان مانگی شهعبان به تهواوی به پۆژو بیته؟ وه ئایا دروسته نیوهی دووهمی مانگی شهعبان (واتا له دواي ۱۵ ی شهعبانه وه تا کو تایی مانگ به پۆژو بیته)؟ چونکه فهرمووده هاتوو له قهدهغه کردنی به پۆژو بوونی نیوهی دووهمی مانگی شهعبان (واتا له ۱۶ ی شهعبانه وه تا کو تایی مانگ). وه فهرموودهش هاتوو باس له وه دهکات که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) زۆربهی یان تهواوی مانگی شهعبان به پۆژوو بووه .

له سه ره تادا زانایانی ئه هلی سونهت یهک دهنگن له سه ره ئه وهی که سونهت و خیریکی زۆرگه ورهیه که له مانگی شهعباندا موسلمان زۆری مانگه که به پۆژو بیته، چونکه له فهرموودهی سهحیح دا هاتوو که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) مانگی شهعبان هه مووی به پۆژو بووه.

له سونهتی ئه بودا ودا هاتوو: ((پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) ههچ مانگیک به تهواوی به پۆژو نه بوه - جگه له پرهمه زان - تهنها شهعبان نه بیته به پۆژوو ده بوو تاده گه شته پرهمه زان)) ئه م هه دیسه شیخی ئه لبانی ته سحیحی کردوه . (صحیح سنن أبي داود ۲۰۴۸).

ئهمه ی له زاهیری ئه م فهرمووده فه م ده کریت ئه وه یه که پیغه مبهری خودا

(صلی اللہ علیہ وسلم) مانگی شہعبان ھمووی بہرؤژوو بووہ. بہ لَام له سہحیحی موسلیم دا ھاتوہ کہ ریوایہت کراوہ له دایکی موسلمانان ھزرہتی عائیشہ (خوای لئ رازی بیّت) کہدہ فہرمویّت: [وَلَمْ أَرَهُ صَائِمًا مِنْ شَهْرِ قَطٍ أَكْثَرَ مِنْ صِيَامِهِ مِنْ شَعْبَانَ ، كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ كُلَّهُ ، كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ إِلَّا قَلِيلًا] . فہرمودہی ژمارہ (۱۱۵۶)

واتہ: نہم بینوہ پیغہمبہری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) بہرؤژوو بیّت بہرؤوری لہ ہیچ مانگیکا وەک مانگی شہعبان ، پیغہمبہر مانگی شہعبان ھمووی بہرؤژوو دہبوو ، وہ پیغہمبہر مانگی شہعبان بہرؤژوو دہبوو تہنہا کہمیکی مانگہ کہ نہبیّت). لیرہدا زانایانی ئیسلام بو گونجاندن وریکخستن لہ نیوان ئەم دوو فہرمودہ سہحیحہ ووتویانہ: ئەم کارہی پیغہمبہری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) بہپی جیاوازی کات بووہ ، لہ ھہندیک سالدا پیغہمبہری خودا مانگی شہعبان ھموو مانگہ کہ بہرؤژوو بووہ ، لہ ھہندیک سالیشدا زوری مانگہ کہ بہرؤژوو بووہ بہ لَام بہ تہواوی مانگہ کہ بہرؤژوو نہبوہ. ئەمہ رای کۆمہ لیکہ لہ زانایان لہ وانیش شیخ ئیبن باز رەحمەتی خوای لیبت. پروانہ: (مجموع فتاوی الشیخ ابن باز (۱۵/۴۱۶) .

کۆمہ لیکہ تر لہ زانایان فہرمویانہ: کہ پیغہمبہری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) ہیچ مانگیک بہ تہواوی بہرؤژوو نہبوہ جگہ لہ مانگی رەمەزان ، وەئەمەش رای ئیمام ئیبن وحجہری عہسقہ لانی - رەحمەتی خوای لیبت- ، وەمہ بہست لیردا بەردوام بونہ لہ زور بہرؤژوو بون لہ مانگی شہعبان دا. (سہیری فتح الباری (۴/۱۲۹) بکہ.

ودہ بارہی فہرمودہی ئەبو داود کہ تییداھاتووہ: (كَان لَا يَصُومُ مِنَ السَّنَةِ شَهْرًا تَامًا إِلَّا شَعْبَانَ يَصِلُهُ بِرَمَضَانَ)، ووتویانہ: زورینہی مانگہ کہ بہرؤژوو بووہ نہک ھہر ھہمووی؛ چونکہ لہ زمانی عہر ہدا ھاتووہ: ئەگەر پیاویک زورینہی مانگیک بہرؤژوو بیّت ، دەووتریّت: مانگہ کہ ھہمووی بہرؤژوو بووہ.

ئیمام نہوہی - رەحمەتی خوای لیبت - فہرمویہیہتی: (قَوْلَهَا: كَان يَصُومُ شَعْبَانَ كُلَّهُ ، كَان يَصُومُهُ إِلَّا قَلِيلًا ، الثَّانِي: تَفْسِيرٌ لِأَوَّلِ ، وَبَيَانٌ أَنَّ قَوْلَهَا: ”كُلَّهُ“ أَيُّ غَالِبِهِ) .

واتا: قسه‌ی عائیشه - ره‌زای خوای لیبیت - که ده‌لیت: پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) مانگی شه‌عبان همووی به‌پوژوو ده‌بوو، به‌و مانایه‌ی مانگی شه‌عبان به‌پوژوو ده‌بوو تهنه‌ها که میکی مانگه‌که نه‌بیت، دوومه‌یان: - پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) مانگی شه‌عبان به‌پوژوو ده‌بوو تهنه‌ها که میکی مانگه‌که نه‌بیت - ته‌فسیرو پروون کردنه‌وه‌ی قسه‌ی یه‌که‌مه - پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) مانگی شه‌عبان همووی به‌پوژوو ده‌بوو - وه‌مانای قسه‌که‌ی عائیشه که ده‌لیت (هه‌ره‌موو مانگه‌که): مه‌به‌ست پیی غالب وزورینه‌ی مانگه‌که) نه‌ک هه‌ر هه‌موو پوژو‌ه‌کانی نه‌و مانگه .

پوخته‌ی قسه لی‌ره‌دا: پیغهمبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) مانگی شه‌عبان به‌ته‌وای به‌پوژوو نه‌بوو، به‌به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌ی تر که له سه‌حیحی موسلیم دا به‌ژماره (۷۴۶) هاتووو که عائیشه - خوای لی‌پازی بیت - فه‌رموویه‌تی: (**وَلَا أَعْلَمُ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ الْقُرْآنَ كُلَّهُ فِي لَيْلَةٍ، وَلَا صَلَّى لَيْلَةً إِلَى الصُّبْحِ، وَلَا صَامَ شَهْرًا كَامِلًا غَيْرَ رَمَضَانَ**).

واتا: (نهم زانیوه که پیغهمبهری خودا هه‌موو قورئانی خویندبیته‌وه له شه‌ویکدا، وهیچ شه‌ویک تابه‌یانی نویژی نه‌کردوو، وهیچ مانگیک به‌ته‌وای به‌پوژوونه‌بوو بیجگه له‌مانگی ره‌مه‌زان نه‌بیت).

وبه‌به‌لگه‌ی تریش که له هه‌ردوو سحیحی بوخاری به‌ژماره فه‌رمووده‌ی (۱۹۷۱) وموسلیم به‌ژماره فه‌رمووده‌ی (۱۱۵۷) هاتوو که ئیبن عه‌باس فه‌رموویه‌تی: (**مَا صَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا كَامِلًا قَطُّ غَيْرَ رَمَضَانَ**).

واتا: پیغهمبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) هه‌رگیز هیچ مانگیک به‌ته‌وای به‌پوژوونه‌بوو، تهنه‌ها مانگی ره‌مه‌زان نه‌بیت .

وهئه‌گه‌ر پرسیار بکریت: حیکمه‌ت چیه له‌زور به‌پوژووبونی مانگی شه‌عبان، له‌وه‌لام دا پیغهمبهری خودا فه‌رموویه‌تی:

(**ذَلِكَ شَهْرٌ يَغْفُلُ النَّاسُ عَنْهُ بَيْنَ رَجَبٍ وَرَمَضَانَ، وَهُوَ شَهْرٌ تُرْفَعُ فِيهِ الْأَعْمَالُ إِلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَأُحِبُّ أَنْ يُرْفَعَ عَمَلِي وَأَنَا صَائِمٌ**). (أخرجه أبو داود والنسائي. وحسنه الألباني في صحيح النسائي (۲۲۲۱)).

واته : شهعبان مانگیکه خه لک لی بی ئاگان نیوان رهجهب و رهمهزانه ، ولهم مانگه دا کردهوه کان بهرز دهکرینهوه بۆلای خوای جیهانیان ، ومن ههز دهکهم کردهوهم بهرزبکریتهوه ولهوکاته دا بهرۆژوبم).

به لام سهبارت بهرۆژوبوونی نیوهی دووهمی مانگی شهعبان (واته له ۱۶ ی شهعبانهوه تا کو تایی مانگ).

فهرموودهی سهحیح هاتوو نهی کردوه له بهرۆژوبونی نیوهی دووهمی مانگی شهعبان. **جاء في السنن أن رسول الله ﷺ قال: ((إذا انتصف شعبان فلا تصوموا))**.
أخرجه أبو داود (۳۲۳۷) والترمذي (۷۳۸) وابن ماجه (۱۶۵۱). صححه الألباني في صحيح الترمذي (۵۹۰).

واته : پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) فهرمویهتی: ئەگەر مانگی شهعبان نیوه بوو ، ئیتر بهرۆژو مهبن.

ئهم فهرموودهیه به لگهیه له سههر قهده غه بوونی بهرۆژوبون له نیوهی دووهمی مانگی شهعبان (واته له ۱۶ ی شهعبانهوه تا کو تایی مانگ).

وه زانیان له حکمهتی بهرۆژو نه بونی ئهم نیوهی دووهمی شهعبان وتویانه: خو به هیز کردنه بۆ بهرۆژوبونی مانگی رهمهزان؛ چونکه بهردهوام بونی ئهم پۆژوه سونهته مروف لاواز و بیتا قهت دهکات له بهرۆژوبونی فهرزى رهمهزان ، ههروهها ئی حطیات کردن بۆ تهواوی پۆژهکانی مانگی رهمهزان تارپۆژیک زیاد نه کریت که له ومانگه نه بیت ، ههروهها یه کیکی تر له حکمهتهکانی ئه وهیه بۆ جودا کردنه وهی پۆژوی فهرزى مانگی رهمهزان له پۆژوی سونهتی مانگی شهعبان.

لیردا دهبی ئه وه بلیین که هه ندیک له زانیان ووتویانه: فهرموودهی نهی کردن له بهرۆژووبونی نیوهی دووهمی مانگی شهعبان لاوازه.

به لام دواى خویندنهوه و وردبونهوه له قسهی زانیان دهردهکه ویت که ئهم فهرموودهیه سهحیحه وهک له پیشودا ئاماژه مان بۆ کرد.

ئیین قهیمی جهوزی - رهمهتی خوای لیبیت - له وه لامی ئه مه دا ده فهرمویت (به راستی ئهم هه دیسه سهحیحه له سههر شهرتی موسلیم) بروانه (تهذیب السنن ۱/ ۴۰۷).

ههروهها پرسیار له شیخ ئیبن باز - رحمهتی خوی لیبت - کرا دهربارهی دهرجهی صیحهتی ئەم فەرمودهیه، فەرمووی: (ئەم فەرمودهیه سهحیه وهک برامان عهلامه شیخ ئەلبانی فەرموویهتی). (مجموع فتاوی الشیخ ابن باز ۳۸۵/۱۵).

بهلام لیرهدا فەرموده هاتوو ئەوه دهگهینیت که درووسته نیوهی دووهمی شهعبان بهپۆژوبیت.

له ههردوو سهحیحی بوخاری به ژماره فەرمودهی (۱۹۱۴) وموسلم به ژماره فەرمودهی (۱۰۸۲) داهاتوه که پیغمبهری خودا فەرموویهتی:

(لَا تَقْدَمُوا رَمَضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ وَلَا يَوْمِينَ إِلَّا رَجُلٌ كَانَ يَصُومُ صَوْمًا فَلْيَصُمَّ) .

واته: پۆژیک یا دوو پۆژ پیش هاتی مانگی رهمهزان بهپۆژوو مهبن، مهگه یهکی عادهتی وابیت که پیشتریش هه بهپۆژوو دهبو، مهبهست پیشی نیوهی شهعبانه.

ئەم فەرموده بهلگهیه لهسهه ئەوهی که درووسته نیوهی دووهمی شهعبان بهپۆژوبیت بۆکهسیک که عادهتی وابو ههمیشه بهپۆژوو دهبو، وهک ههموو دووشهمه وپینج شهمهیهک، یاعادهتی وابوو سال دوانزه مانگ پۆژیک بهپۆژوو دهبوو پۆژیکی تر به پۆژوو نهدهبوو، ئەوهکهسه بۆی ههیه بهپۆژوو بیت با له دوی نیوهی شهعبانیش بیت.

وههروهها له سهحیحی موسلم دا هاتوو که عائیشه دهفهرموویت: [...**كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ كُلَّهُ، كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ إِلَّا قَلِيلًا**].

واتاکهی: (پیغمبهری خودا) مانگی شهعبان ههمووی بهپۆژوو دهبو، وهپیغمبهه مانگی شهعبان بهپۆژوو دهبوو تهنه کهمیکی مانگه که نه بیت).

ئەم فەرمودهیه ئەوه دهگهینیت که بهپۆژوو بون دوی نیوهی شهعبان درووسته، بهلام بۆ کهسیک که پیش نیوهی یهکهمی شهعبان به پۆژو بو بیت، وهردهوام بیت له بهپۆژو بونی مانگه که.

ئیمامی نهوهوی - رحمهتی خوی لیبت - له ریاض الصالحین (ل: ۴۱۲)

دەفەرموئیت: (باب: النهي عن تقدم رمضان بصومٍ بعد نصف شعبان إلا لمن وصله بما قبله أو وافق عادة له بأن كان عادته صوم الاثنين والخميس).

واتە: (قەدەغەيە بەرپۆژوبون پېش ھاتنى مانگى رەمەزان لە نيوەى شەعبانەو، مەگەر يەككە پېش نيوەى يەكەمى شەعبان بەرپۆژوبوئیت، و بەردەوام بێت لە بەرپۆژوبونى مانگەكە، يا وا رېك كەوت كەبەر عادەتى ئەوكەسەكەوت، وەك ئەوەى عادەتى خۆى وابوو دووشەمە وپېنج شەمە ھەمیشە بەرپۆژوو دەبو).

كەواتە ھەركەسكە كە لە سەرھەتاي مانگى شەعبان وەبەرپۆژوو بێت، ھىچ قەيدى ناكات ئەگەر نيوەى دووھى شەعبان ھەر ھەموى يا ھەندىكى بەرپۆژوبوئیت، ھەرودھا ئەوەى عادەتى خۆى وابوو دووشەمە وپېنج شەمە لە ھەموو ھەفتەيەكدا بەرپۆژوو دەبو، ئەوا لەو پۆژانەدا بەرپۆژوو دەبێت وھىچ مانىعى شەرىعى نىە.

ئىمام ئىبن قەيىم –رەحمەتى خواى لىبىت– دەفەرموئیت: ھىچ دژايەتى نىە لەنيوان ئەم فەرموودانەى كەتئيدا ھاتووە دروستە دواى نيوەى شەعبانى بەرپۆژوو بوون لەگەڵ ئەم فەرموودانەى كەتئيدا ھاتووە دروست نىە دواى نيوەى شەعبانى بەرپۆژوو بوون؛ چونكە ئەو فەرموودانەى رېگەى بەرپۆژوو بوون دەدەن لە دواى نيوەى شەعبان بۆكەسانىكن كە نيوەى يەكەمى شەعبانىش بەرپۆژوو بوو بوون، يا بەرپۆژوو بوونيان بەر عادەتى ھەمیشەى خويان دەكەوئیت، ئەو فەرموودانەى كەتئيدا ھاتووە قەدەغەيە دواى نيوەى شەعبانى بەرپۆژوو بوون بۆ يەككە بە ئەنقەست بێت تەنھا دواى نيوەى شەعبان بەرپۆژوو بێت، نە لەبەر ئەوەى عادەتى خۆى وابوئیت، وەنە لەبەر ئەوەى نيوەى يەكەمى رەمەزانىش بەرپۆژوو بووئیت بىەوئیت تەواوى مانگ بەرپۆژوو بێت).

وەكاتىك پرسیار لە شىخ ئىبن باز –رەحمەتى خواى لىبىت– كرا دەربارەى ئەو فەرموودانەى نەھى لـ بەرپۆژوو بوون لـ دواى نيوەى شەعبان دەكەن فەرمووى: (مەبەست لەو نەھى كردنە ئەوہيە كەسكە ھەتا نيوەى شەعبان ھىچى بەرپۆژوو نەبوئیت، بەلام كاتىك مانگى شەعبان نيوە بوو دەست بكات بەرپۆژوو بوون، ئەمە پېچەوانەى سوونەتى پىغەمبەرى خوايە، بەلام كەسكە ئەگەر ھاتوو لەسەرھەتاي مانگى شەعبانەو بەرپۆژوو بوو بوو، يان زۆربەى مانگەكەى

گرتبوو، ئەوا هیچ موخالەفەى سوننەتى نەکردووە ئەگەر بیئتوو لە پاش نیوہى مانگی شەعبانەیشەوہ بەرۆژوو بیئت جا ئەگەر ھەر ھەمووی بگرتت یان ھەندیکی).
(مجموع فتاوی الشیخ ابن باز (۳۸۵/۱۵).

دوا ووشە وپوختەى بابەت: هیچ مانعی شەری نیە بەرۆژووبون دواى نیوہى شەعبان بۆ کەسیک کە لە سەرەتای مانگی شەعبانەوہ بەرۆژوو بیئت، وھەزبکات نیوہى دووھەمی شەعبان ھەر ھەموى یا ھەندیکی بەرۆژووبیئت، ھەرودھا ئەوہى عادەتى خۆى وابوو دووشەمەو پینچ شەمە لە ھەموو ھەفتەىکدا بەرۆژوو دەبو، ئەوا لەم رۆژانەدا ئەگەر بە رۆژوویش بیئت قەیدی ناکات، بەلام مەنع و نەھیەکەى پیغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لەوہدایە کەسیک لەدواى نیوہى شەعبان دەست بکات بەرۆژووگرتن و لەگەڵ ئەوہشدا پیش نیوہى یەکەمی مانگی شەعبان ھیچی نەگرتبیئت.

لەپاشدا دەلیم خواى گەورە لەھەمو لایەک زاناتر و شارەزاترە.

وصلی اللہ وسلم علی نبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ وسلم

والسلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ